

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Iurie Diaconu, Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012, în cauza
penală privindu-l pe

Braga Ion Ion, născut la 29 octombrie 1978,
originar din s. Vălcineț, r-nul Călărași și
domiciliat în mun. Chișinău, str. A. Cristea 7,

**Datele referitoare la termenul de examinare
a cauzei:**

1. de la 31 ianuarie 2011 până la 30 iunie 2011 (prima instanță)
2. de la 16 septembrie 2011 până la 20 decembrie 2012 (instanța de apel)
3. de la 22 februarie 2013 până la 30 aprilie 2013 (instanța de recurs)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Ghițu Alexandru care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei contestate.

Inculpatul Braga Ion care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei contestate.

CONSTATĂ

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 30 iunie 2011, Braga Ion Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, fiind condamnat prin prisma art. art. 34 alin. (2), 84 alin. (2), Cod penal la 4 ani închisoare. În baza art. 85 Cod penal, acestuia i-a fost adăugată parțial la pedeapsa

aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă – 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Braga Ion Ion prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13.09.2009 a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Codul penal la 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Sentința a fost menținută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20.10.2009.

Tot el, la 04.01.2011, aproximativ la orele 17.00, fiind izolat de masa de deținuți, executând pedeapsa în celula nr. 8 a Izolatorului disciplinar al Penitenciarului nr. 3 Leova, unde se afla la autoizolare, conform art. 206 al Codului de executare, după depistarea și ridicarea de la acesta a unui telefon mobil (obiect interzis) de modelul „Nokia-1200”, a fost transferat din celula nr. 8 în celula nr. 3 pînă la clarificarea cazului.

După transferarea sa în celula nr. 3, deținutul Braga Ion, cunoscînd drepturile și obligațiile condamnatului și încălcînd prevederile pct. 89) din Secțiunea a 9-a a Hotărîrii Guvernului RM cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați nr.583 din 26.05.2006, în care sînt incluse drepturile și obligațiile deținuților, inclusiv este indicat că, condamnatul urmează să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciarului, fără nici un motiv, încălcînd buna desfășurare a activității penitenciarului, amenințîndu-i cu răzbunarea pe colaboratorii Penitenciarului nr. 3 Leova, a început a se exprima în adresa angajaților penitenciarului cu diferite cuvinte necenzurate. Deși specialistul Serviciului regim și supraveghere, Barbarov Sergiu și supraveghetorul Serviciului regim și supraveghere, Catan Silviu, i-au cerut să înceteze acțiunile sale, deținutul Braga Ion, ignorînd cerințele lor legale, prin violență, urmărind scopul distrugerii bunurilor aflate în celula nr. 3, lovind cu picioarele în ușa de la intrarea în celulă, intenționat a deteriorat, conform actului din 05.01.2011, corpul de iluminat, cu costul de 30 lei, rezervorul viceului, cu costul de 250 lei, zidul de separare a viceului, cu costul de 92 lei, lacătul ușii, cu costul de 293 lei 20 bani, iar în total bunuri cu costul de 665 lei 20 bani.

3. Sentința a fost atacată de condamnatul Braga Ion, invocîndu-se asupra încălcării prevederilor art. 6 CEDO și art. art.7, 9, 10, 19, 22, 24 și 71-72 Cod de procedură penală, totodată manifestîndu-și dezacordul cu calificarea faptei.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012, a fost admis apelul declarat de condamnat, casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, din oficiu sentința, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, prin care lui Braga Ion i-a fost stabilită pedeapsa în baza art. 321 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală – 3 ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumulul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior, stabilind lui Braga Ion pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, a recunoscut neîntemeiate argumentele apelantului referitor la netemeinicia atragerii la răspundere penală pentru fapta incriminată. Totodată, referindu-se la argumentele ultimului cu privire la maltratarea din partea colaboratorilor Penitenciarului nr. 3 Leova, instanța de apel a statuat că deși, afirmația de maltratare nu să referea direct la fapta imputată inculpatului, ținând cont de perioada îndelungată de investigație a plîngerii inculpatului Braga Ion (ordonanțele procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale: din 11.08.2011, din 07.11.2011, din 04.12.2012), care potrivit exigențelor CEDO urma să fie și rapidă (cazul Boicenco contra Moldovei), au fost prezente temeiurile aplicării prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de Procedură Penală privind reducerea pedepsei.

Astfel la stabilirea măsurii de pedeapsă aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și agravante în cauză, de gravitatea faptei comise de inculpat și personalitatea acestuia. Anume, s-a ținut cont de faptul că inculpatul Braga Ion a comis o infracțiune intenționată, consumată , infracțiune mai puțin gravă, fiind anterior judecat, în stare de recidivă și corect s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare, însuși urma de aplicat prevederile art. 385 alin.(4) Cod de Procedură Penală, cu reducerea pedepsei , drept recompensă pentru încălcarea termenelor rezonabile de verificare a plîngerii inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari care, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului său acuzatorul de stat indică că decizia instanței de apel este adoptată cu încălcarea prevederilor legale și este necesar de a repara erorile de drept comise de către aceasta, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărîrii este expus neclar și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Tot el indică că prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală urmau a fi aplicate doar după respectarea exigențelor art. 61 Cod penal și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea se invocă faptul neindicării de către instanța de apel a cărorva încălcări concrete a drepturilor inculpatului și de către cine au fost comise, pentru a putea fi redusă pedeapsa aplicată acestuia.

Procurorul mai consideră neîntemeiat argumentul instanței de apel privitor la faptul că temeiul aplicării prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală

este investigația îndelungată a plîngerii inculpatului, deoarece la materialele cauzei au fost anexate ordonanțele de refuz în pornirea urmăririi penale, una cu data de 11.08.2011, or, lipsa hotărîrii la plîngerea inculpatului nu afectează verificarea materialelor dosarului penal prin darea citirii lor în cadrul ședinței instanței de apel și audierea inculpatului. Se mai indică și faptul că instanța de apel nu a motivat soluția privind reducerea pedepsei anume în cuantumul apreciat.

7. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Recurentul a invocat în recursul ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărîrii este expus neclar și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Reținînd cele expuse supra, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat și statuează asupra corectitudinii concluziei instanței de apel care a opinat că deși, afirmațiile de maltratare ale condamnatului nu se referă direct la fapta imputată acestuia, ținînd cont de perioada îndelungată de investigație a plîngerii lui, care potrivit cerințelor CEDO, trebuia să fie nu doar multilaterală și completă, ci și rapidă (cazul Boicenco vs Moldova), urmează a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală privind reducerea pedepsei.

De asemenea se mai constată că de către instanța de apel a fost adoptată o decizie argumentată cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, cele atenuante, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, de consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei, decizia adoptată nefiind în așa mod afectată de careva erori prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434-435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Respinge recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, ca fiind inadmisibil, în cauza penală privindu-l pe **Braga Ion Ion**, menținând fără modificări decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2012.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 28 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti